1899-08-10

AFSENDER
Astrid Warberg-Goldschmidt

MODTAGER
Johanne Larsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Da

Dateringsbegrundelse:
Datoen fremgår af poststemplet

Generel kommentar:
Warberg havde familie i Snøde på Langeland.
Det vides ikke, hvad Astrid og hendes bror fejlede.
Astrid kom til Kerteminde for at fungere som pige i huset hos sin storesøster Alhed og dennes mand, Johannes Larsen.
Hvem den omtalte Astrid, som Johanne skal skrive til, er, vides ikke.

Afsendersted:
Ringe-Faaborg

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):
Poststemplet

Modtagersted:
Snøde pr. Lohals

Omtalte personer:
Frederik Andreas Warberg
Laura Warberg

Arkivplacering:
Warberg Kerteminde egns- og Byhistoriske Arkiv BB 0393

Trykt udgave:
Nej

Proveniens:
Testamentarisk gave til Østfyns Museer fra Laura Warberg Petersen

DOKUMENTINDHOLD

Astrid og lillebroderen er begge syge og voldsomt trætte. Astrid synes, at lillebroderen får lov til at gå for meget omkring.
Der er inviteret til ung fest hos degnen, men Astrid tager ikke med.
Laura Warberg har fundet på, at Astrid den kommende vinter skal til enten Kerteminde eller København. Astrid vil absolut ikke til Kerteminde og beder sin søster gøre hende en tjeneste for at forhindre det.

TRANSSKRIPTION

[På kuvertens forside:]
Frøken Johanne Warberg
Snøde
pr Lohals

[På kuvertens bagside er på hovedet skrevet:]
Sommersol paa gylden Sæd
fryde kan mit Hjærte
Leen hugger Rugen net
- jeg forgaar af Smærte
Snøde – Høst -1900

[I brevet:]

Tirsdag Aften

Kære lille Junge! Det er mig med hvert Second en stor Glæde at Du er over alle Bjerge og at Du har så godt Vejr – for det er da et Vejr, der kan friske, og et Vejr, der gir Mod på Vagabondlune.
Fredag Formd. Som Du ser tager jeg med alle Ting smått af det – og har lige nu på Sengen modtaget Dit gode Breve [det sidste e overstreget], som jeg takker Dig af Hjertens Grund for! Hvor det er godt at læse, Junge – sådanne Ord af Dig – jeg stiller mig nu langt mere modtagende overfor alt, hvad som bydes, end Tilfældet før var, nu da jeg véd, hvor jeg har Dig.
Jeg befinder mig foreløbig i en Slobrok henne ved mit Bord for lige strax at besvare Dit Brev, og siden lægge mig igen. Jeg står nemlig først op henunder Middag og går i Seng ved 9 Tiden – på anden Måde går det vist ikke, Trætheden sætter sig nemlig stadig på det onde Sted fra gamle Dage nede i Roden, og dette inspirerer mig til megen Forsigtighed – så Du skal ikke være ængstelig for mig.
Med Dede er det da heldigvis ikke så slemt, men de handler rigtig nok efter min Mening højst uforsigtigt med ham. Han lå hele Dagen i Går – fik derefter Lov at stå op, mens Sengen blev redet – sås kort efter – ovre i Aftenluften og Stikkelsbærrene -! og blev vel at mærke ikke kaldt tilbage

men gående!
Din indtrængende Sætning om ham til mig i Dag har vist imidlertid virket. Tutte har sendt ham Bøger, mig ligeledes samt Julebryg og Chokolade, af hvilke begge jeg ved Guds nådige Bistand har reserveret til Din lykkelige – for mig – Genkomst. Af Nervøsitet er der ikke megen, på Søndag er hele Slænget – unge – bedt til Ungt hos Degnens – og glæder sig.
(jeg holder mig ved Roden, som bliver hjemme.)
Lad mig ikke glemme en Ting, jeg væsentlig skriver for Mor vilde skrive, men jeg påtog mig det.
Til min Forbavselse drejer det sig om, at jeg absolut til Vinter skal: enten til Kerteminde eller til Kjøbenhavn. Du gætter letlig hvad jeg foretrækker – særlig når jeg tvinges til Kerteminde – må jeg, som Du forstår – afsky Tanken. Ærlig – mellem os – har Tanken om at komme der, kun tiltalt mig under den Forudsætning, at man modsatte sig. Du kender Sjælens undertiden Meningsløs-hed.
Altså bad Mor mig bede Dig skrive strax til Astrid og bede hende svare strax om jeg må komme om til ham – el anden Tid.
Gør det for Himlens og min Sjælefreds Skyld Junge, jeg vilde under nærværende Omstændigheder i Kerteminde fortæres af Mug og Elde – som gamle Præst udtrykker sig.
Sindsstemning p.t: normal.
Dermed Tusinde Hilsner til Jer alle og Dig Junge med en Tak til Dig for Din Meddelelse som stedse opfylder mig og giver mig nok af nyt at betænke!!
Dis

RINGE-FAABORG
10
8
7 TUG
3
FRIM. 8 ØRE
Frøken Johanne Wachey
Svpde
pr. Lohals

BB0393
SVERRIGE
LOHALS
11.8.00 12-2E

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

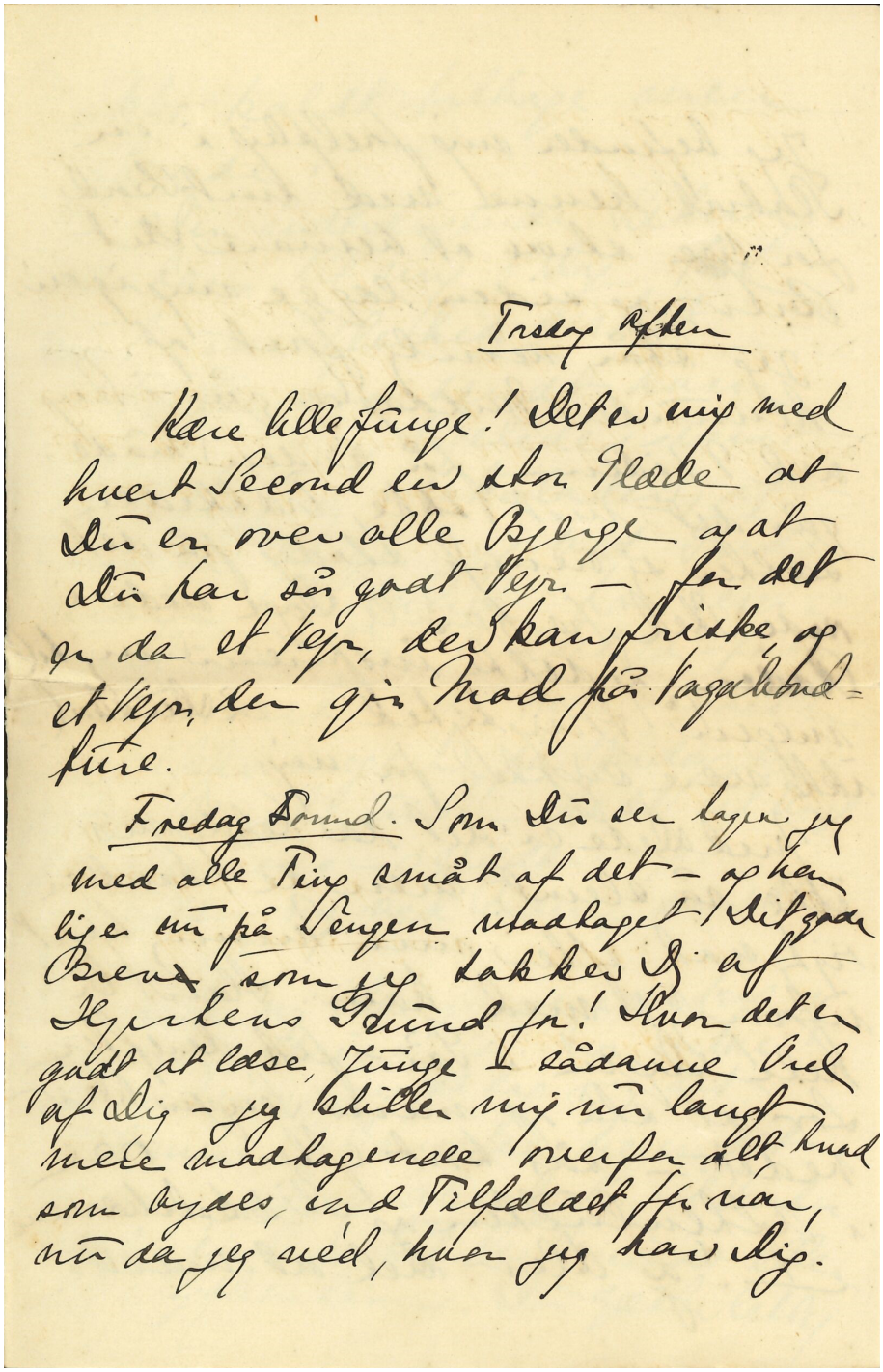

Torsdag Aften

Kære lille Junge! Det er mig med hvert Second en stor Glæde at Du er over alle Bjerge og at Du har så godt Vejr — for det er da et Vejr, der kan friske, og et Vejr, der gjr Mod på Vagabond=ture.

Fredag Formd. Som Du ser tager jeg med alle Ting småt af det — og har lige nu på Sengen madtaget Dit gode Brev, som jeg takker Dig af Hjertens Grund for! Hvor det er godt at læse, Junge i sådanne Ord af Dig — jeg stiller mig nu langt mere madtagende overfor alt, hvad som bydes, end Tilfældet for var, nu da jeg ved, hvor jeg har Dig.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

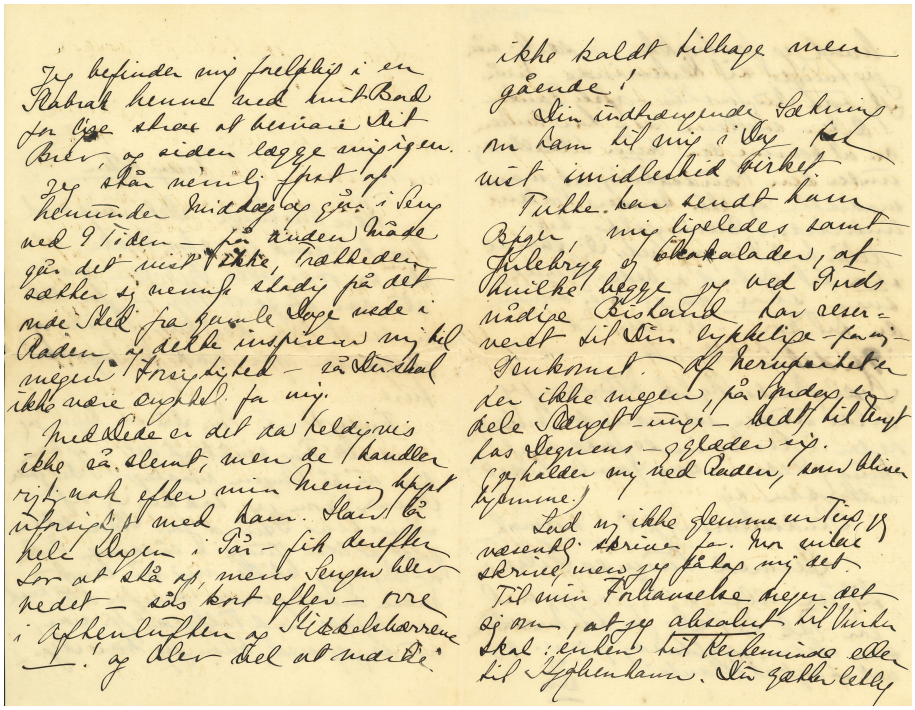

Jeg befinder mig forelpkig i en
Slabrak henne ved mit Bord
for lige strax at besvare Dit
Brev, og siden lægge mig igen.
Jeg står nemlig fprst op
henunder Middag og går i Seng
ved 9 Tiden — på anden Måde
går det vist ikke, trætheden
sætter sig nemlig stadig på det
onde Sted fra gamle Dage vede i
Raden og dette inspirerer mig til
megen Forsigtighed — så Du skal
ikke være ængstel for mig.
Med Dede er det da heldigvis
ikke så slemt, men de handler
rigtignok efter min Mening hppt
uforsigtigt med ham. Han lå
hele Dagen i Pår — fik derefter
Lov at stå op, mens Sengen blev
vedet — sås kort efter — ovre
i Aftenluften og Kikkelsbærrene
—! og blev del at mærke
ikke kaldt tilbage men
gående!
Din indtrængende Sætning
om ham til mig i Dag har
vist imidlertid virket.
Tutte har sendt ham
Bøger, mig ligeledes samt
Julebrygg og Chokolader, at
hvilke begge jeg ved Guds
nådige Bistand har reser-
veret til Din lykkelige — for mig —
Denkomst. Af Nerupsarbeiten
der ikke megen, på Sondag, en
hele Slænget — unge — bedt til Ungt
hos Degnens — og gladen sig.
(og holder mig ved Raden, som bliver
bjemme.)
Lad mig ikke glemme en Tiep, og
væsentlig skriver for. Nor vilde
skrive, men jeg fåtag mig det.
Til min Forlanselse meger det
sig om, at jeg absolut til Vinter
skal: enten til Herteminde eller
til Hyphenhavn. Du gætter lettig

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE
NY CARLSBERGFONDET

BB0393

hvad jeg fortrækker – særlig når
jeg tvinges til Kerteminde – når
jeg, som Du forstår – afskyr Tanken.
Ærlig – mellem os – har Tanken
om at komme der, kun tilhalt mig
under den Forudsætning, at man
madsatte sig. Du kender Sjælens
underhiden Meningsløs-hed.
Altså hvad Mor mig bede Dig skrive
strax til Astrid og bede hende
svare strax om jeg må komme
der til Nor – el anden Tid.
Gør det for Himlens og min
Sjælefreds Skyld Junge – jeg
vilde under nærværende Omstænd-
heder i Kerteminde fortæres af
Mug og Elde – som gamle Præst
udtrykker sig.
Sindsstemning p.t.: normal
Dermed Tusvide Hilsner
til Jer alle og Dig Junge med
en Tak til Dig for hin Meddelelse
som stedse opfylder mig og giver mig
nok af nyt at betænke!!
Din